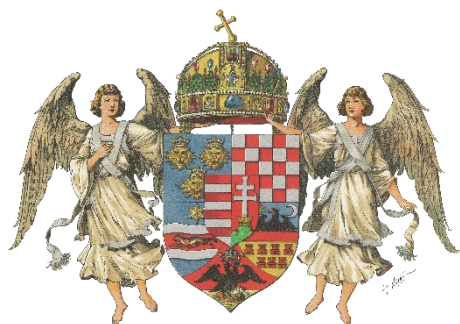

Kopogtató

2020. JÚNIUS

TOKOD NAGYKÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK HIVATALOS LAPJA

XXVI. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

Trianon 100 éves évfordulójának emlékére

100 évvel ezelőtt, 1920. június 4-én kötötték meg az I. világháborút Magyarország számára lezáró békeszerződést a Párizs mellett Versailles városában található Nagy-Trianon palotában. Ezen szerződés magában foglalta az Osztrák-Magyar Monarchia, ezzel együtt a királyi Magyarország felbontását, Közép-Európa területén új, önálló nemzetállamok létrehozását. Magyarország ezzel elvesztette a Felvidéket, Kárpátalját, Erdélyt, a Vajdaságot, a horvát területeket és az Órvidéket, számos jelentős oktatási intézményét, bányáit és vasútjait. A legnagyobb megrázkódtatás azonban azon honfitársainkat érte, akiknek családját, embertársait választotta el egymástól az újonnan kialakított országhatár. 100 év elteltével, 2020-ban a területi revízióra irányuló törekvések a hagyományos értelmükben már nem aktuálisak. Napjainkban azon kell dolgoznunk, hogy megtaláljuk a módot a Kárpát-medencében élő valamennyi magyar honfitársunkkal való kapcsolat kialakítására, fenntartására és ápolására.

Tokodi Trianoni emlékmű országzászlóval, amely 1938 és 1948 között állt a mai községházával szemben.

Polgármesteri eseménynapló

Március 30. Megkezdődött a fogorvosi rendelő külső homlokzatának felújítása, mely magában foglalja a tetőfedésnek, a nyílászárók és reményeink szerint a beltéri ajtóknak a cseréjét, illetve 20 cm-es hőszigetelést kap az épület homlokzata. Tervek szerint új polikarbonát előtetető is felszerelésre kerül a bejárat fölé.

Április 16. Novara-Coop Kft. tőkölí telephelyére látogattam, hogy a pályázaton vásárolt traktorhoz tartozó kommunális kiegészítőkre megegyezünk a forgalmazóval.

Április 17. Völner Pál államtitkár Úr, térségünk országgyűlési képviselője és a Széles Út Kft. felajánlásának köszönhetően, üzemanyag támogatásban részesítette településünk önkéntes tűzoltó egyesületét, a példás társadalmi felelősségvállalás köszöneteként.

Április 19. Sajnálatos tragédia történt az Arany János utcában. Az albérletben élő házaspár, feltehetően szóváltásba keveredett, melyet követően az 54 éves nő szíven szúrta a férjét, aki a helyszínen életét veszítette. Résztvetem a hozzátartozóknak.

Április 24. A Magyar Falu Program keretében vásárolt Kubota M4062 típusú traktort leszállította a forgalmazó és átadták részünkre üzemeltetésre.

Május 6. Farkas-transz Kft leszállította részünkre a Tökölön vásárolt kiegészítőket az önkormányzat új traktorjához. Az eszközök között megtalálható 3 oldalra billenhető pótkocsi, 2 méter munkaszélességgel dolgozó részűmulcszó, ami dönthető +90 és -60 fokban, sószóró, illetve a hótólólap beszerzése még folyamatban van.

Május 9. A III. Kockahegyi Tábortűz Piknik a kialakult járványügyi helyzet miatt nem került megrendezésre, ennek ellenére szerettünk volna kedveskedni a községükben és környéken élőknak, éppen ezért egy élő bejelentkezést szerveztünk a kockahegyről, így interneten tudták követni az érdeklődők Ábrahám Zoltán zenélését.

Felvétel: Szabó Tamás

Május 11. 10 órától munkaterület átadáson vettem részt a Tokod-Üveggyári Erkel Ferenc utcában, ahol szilárd burkolatot kap az úttest és a járdafelület is, ezt követően 11:30 órától pedig a Kienle+Spiess Hungary Kft előtti gyalogátkelőhely műszaki átadása következett.

Május 13. Megkezdődtek a munkálatok az Erkel Ferenc utcában.

Május 15. Újra megnyitottuk a községi játszótérket.

Május 16. Üveggyár területén is szerettünk volna kedveskedni egy kisebb karantén bulival és az eredeti ötlet szerint ezt a tömbházak köré terveztük, azonban nem szerettünk volna kellemetlenséget senkinek, aki pihenni szeretne vagy épp kisgyermek van, éppen ezért a volt Üveggyár területéről jelentkeztünk és interneten tudták követni az érdeklődők.

Május 23. Tokod Nagyközség három településrészrel rendelkezik, éppen ezért erre a napra is maradt egy helyszín, ahol még nem kedveskedtünk a már szokásosnak nevezhető karantén bulival, így Ebszönybánya következett, azon belül is a tópart volt a helyszín.

Május 31. A vasárnapi misét követően, Hősök napja alkalmából megkoszorúztuk képviselőtársaimmal az I. és II. világháborús emlékműveket, valamint a nemrégiben kialakított szovjet hősi emlékművet. A kialakult járványügyi helyzet nem tette lehetővé a nagyobb tömeget vonzó megemlékezés megszervezését.

Bánhidi László - polgármester

Szépülnek a virágos kertjeink

Olle Istvánné Nusi kezdeményezésére az önkormányzati tulajdonú zöldterületek, virágágyások gyomlálásában, gondozásában több helyi önkéntes vett részt, szeretném név szerint említeni őket, és ezúton köszönöm önzetlen segítségüket.

Faragó Ferencné
Ferencz Krisztina
Karla Ervinné
Kecskeméti Gréta
Kecskemétné Rabina Márta
Kovácsné Pál Andrea
Nagy Attiláné
Németh Józsefné

Pap Izabella
Pataki Attila
Robotka Istvánné
Robotka Julianna
Ruff Viktor
Szabóné Vágó Anna
Varga Tamás

Az öntözésben segítséget nyújtott Takács Gyula, Kupcsekné Csákvári Zsuzsanna és Kupcsek Zoltán. A kialakult járványügyi helyzetre tekintettel a munkálatok 2 fős csoportokban, a biztonsági távolság betartásával történtek.

Nyertes pályázat az ÖTE részére

A közelmúltban értesültünk róla, hogy az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság által kiírt pályázaton a Tokodi Mentőcsoport 15.000 forintos támogatásban részesül, amely oktatási célra használható fel. Továbbá a szintén BM OKF által kiírt pályázaton a Tokod Önkéntes Tűzoltó Egyesület a 2020-as esztendőre 1.046.373 Ft támogatásban részesül. Utóbb említett összegből védőruhák vásárlására kerül sor, illetve a fennmaradó összeget a tűzoltó gépjármű eszközeinek felújítására fordítja az egyesület. Ezúton szeretném önkéntes tűzoltó barátainak meg-

köszönni áldozatos munkájukat, hiszen április elejétől két naponta hipóporos oldattal fertőtlenítették Tokod köztereit, összesen 24 alkalommal, 48 munkaórával, 600 km út megtételével és 1440 liter fertőtlenítő felhasználásával.
Bánhidi László

Elkészült az új terasz

A közelmúltban elbontásra került a már veszélyes terasz, amely a Liszt Ferenc Művelődési Ház előtt állt, a helyére a falugondnokság munkatársai új, fémszerkezetű teraszt építettek, amelyet már birtokba is vehetnek a cukrászda vendégei.

Új utcanévtáblák a településen

Április folyamán összesen több mint 170 utcanévtáblát helyeztünk ki mindhárom településrészen. Azonban több esetben kellett felhívni lakosaink figyelmét arra, hogy az utcanévtábla közös érdeket szolgál, a tájékozódást segíti elő, ezért annak kihelyezése ellen tiltakozni nem illik.

Tisztelt Tokod-Üveggyári Lakosok!

Több kérdést kaptam az elmúlt időszakban a településrészt érintő csatornázási és helyreállítási munkálatokkal kapcsolatban. Az alábbi információkkal tudok szolgálni:

- Június első felében sor kerül a József Attila utca (10-es főút) felpályás felmarására a Laposi út kereszteződésétől az Ady Endre út kereszteződéséig található buszmegállóig, ezt követően új végleges aszfaltréteget kap a csatornázással érintett fél útpálya.

- A Pataksor úton murvás helyreállítás várható, míg a közökben a feltört beton területek újra betonozása várható.

- A Gyár utcában a sávok helyreállítás készül, tehát a felszedett sávban köteles a vállalkozó újra aszfaltozni az útpályát a szerződésben rögzítetteknek megfelelően.

- A Laposi út a felmarást követően új aszfaltréteget kap az eredeti aszfaltozott útfelülettel azonos méretben és rétegrendben.

- A Mikszáth Kálmán, Géza és Diófa utca, illetve az abból nyíló utcák gréderezése van betervezve, ezzel leszedünk az utca szintjéből és elsímtásra kerül annak felszíne.

- Az Erkel Ferenc utcában térköves burkolatot kap mind az úttest, mind a járdafelület.

- Jelenleg az Erkel Ferenc utca végén és a Laposi út végén várat magára 1-1 átemelő szivattyú elhelyezése, a napokban folyamatban van az érintett területek vákuumozása és az áttemelő szivattyúk telepítése, ezután lehetséges az Erkel Ferenc, Mikszáth Kálmán, Diófa és az ebből nyíló kis közök, Géza utca és a József Attila utca egyes ingatlanainak a csatornahálózatra való rákötése. Ennek időpontja július végére várható a kivitelező elmondása alapján.

- A korábban üzemelő szennyvízcsatorna-bekötéssel rendelkező ingatlantulajdonosok, társasházak átkötését az új csatornára, az árajánlatok beérkezését követően azonnal megkezdjük. A kezdés várható időpontja június közepe.

- A településen a fent felsorolt helyreállítási munkálatok várhatóan júniusban megkezdődnek. Pótlásra kerülnek a kivágott növények, helyreállításra kerülnek a felbontott járdafelületek, útfelületek, gépkocsibeállók és minden zöldfelület. A csatornaépítési munkák megkezdése előtt készült egy állapotfelmérési dokumentáció. Ez alapján kell a kivitelezőnek az eredeti állapotot helyreállítani.

- Jelenleg az árajánlatok bekérése zajlik a helyreállítást végző alvállalkozók tekintetében, amint ez megtörténik, megkezdődnek a fent felsorolt helyreállítási munkák.

Tisztelettel, Bánhidi László - polgármester

Tájékoztató az idősellátásról

Továbbra is több idős ember szeretne a saját védelme érdekében otthon maradni, az ellátásukban továbbra is segítséget nyújtunk, azonban június 1-től heti egy napon, hétfőnként tudjuk időskorú embertársainkat segíteni, igényüket az alábbi telefonszámon jelezhetik:

+36 30 346 1512 (Takács Rita)

Ezen a telefonszámon maszk is igényelhető!

Tokod Nagyközség területén a június 3-ig összesen 42 személy esetében rendelték el hatósági házi karantént, amelyben közülük jelenleg 1 fő van, illetve 2 személy esetében igazolódott be a COVID-19 koronavírus fertőzés, utolsó információim szerint mindkét személy jól van, állapotukat tekintve gyógyultnak tekinthetők.

Bánhidi László

Igazgatási szünet a polgármesteri hivatalban

Tájékoztatam a Tisztelt Lakosságot, hogy a **Polgármesteri Hivatal** – Tokod Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének 55/2020. (II. 24.) önkormányzati határozata értelmében

2020. július 20. napjától, 2020. augusztus 2. napjáig, igazgatási szünet miatt zárva tart.

Ezen időszakban ügyfélfogadást nem tartunk.

Az igazgatási szünetet követő első ügyfélfogadási nap: 2020. augusztus 3. (hétfő)

Rendkívüli, azonnali intézkedést igénylő ügyekben a következő telefonszámokon állunk rendelkezésükre:

Anyakönyvi ügyekben a +36-30/572-24-66-os telefonszámon az alábbi időpontokban:

2020. július 20. (hétfő) 8⁰⁰-12⁰⁰
2020. július 22. (szerda) 8⁰⁰-12⁰⁰
2020. július 24. (péntek) 8⁰⁰-12⁰⁰
2020. július 27. (hétfő) 8⁰⁰-12⁰⁰
2020. július 29. (szerda) 8⁰⁰-12⁰⁰
2020. július 31. (péntek) 8⁰⁰-12⁰⁰

Egyéb – halaszthatatlan – ügyekben – a fenti időpontokban – a +36-30/572-30-90-es telefonszámon.

Megértésüket köszönjük!

dr. Gál Gabriella
jegyző

Tájékoztató a házikutak engedélyeztetéséről

Módosult a fűrt kutak bírságmentes engedélyezésére vonatkozó határidő, miután az Országgyűlés elfogadta az erre vonatkozó törvénymódosítási indítványt. Így a 2020. december 31-ei határidő helyett **2023. december 31-ig** kell nyilatkozni a fűrt kutak tulajdonosainak. Fontos azonban, hogy ez a határidő csak a korábban létesített fűrt vagy ásott kutakra vonatkozik. Az új kutak kialakítása kizárólag engedély birtokában kivitelezhető.

További kérdésekben kollégáim rendelkezésre állnak a +36 33-505-110-es telefonszámon.

Bánhidi László

Felhívás!

Felhívjuk a tisztelt lakosok, kutyatulajdonosok figyelmét, hogy minden kutyatulajdonos, aki a felügyelete alatt álló kutyát a közterületre kiengedi, vagy kóborolni hagyja,

5.000 – 150.000 Ft-ig terjedően bírságotól.

A kutya szökésének megakadályozása az állattartó kötelezettsége!

Amennyiben a kutya 8 napon túl gyógyuló sérülést okoz, a tulajdonosa bűncselekményt követ el.

Az elkövetkező időszakban az Egyházvölgy területéről (Vörösmarty utca, Alkotmány utca, Hegyalja utca) pénteken kerül elszállításra a hulladék.

Semmelweis napi köszöntő

Tokod Nagyközség Önkormányzata és a település lakói nevében, köszönjük mindennapi áldozatos munkájukat az egészségügyben dolgozóknak. Külön köszönjük, hogy a kialakult járványügyi helyzet eredményeképp, a jelenlegi nehéz körülmények között is reményt, támaszt és hitet adnak a segítségért folyamodóknak. Orvosként, ápolóként, védőnőként vagy asszisztensként napról napra, évről évre mérhetetlen fizikai és lelki erőről tesznek tanúbizonyságot, éppen ezért szeretettel köszöntjük Önöket a Semmelweis-nap alkalmából.

Köszönjük a településen, a településért végzett munkájukat név szerint:

- Dr Oláh András háziorvosnak
- Dr Szabó András Tokod-Üveggyár háziorvosának
- Dr Végh Róbert fogorvosnak
- Biró-Jámbor Gabriella védőnőnek
- Tóthné Csombor Mónika védőnőnek
- a Magyar Vöröskereszt minden munkatársának
- a nyugalmazott egészségügyi dolgozóknak és nem utolsósorban fent felsorolt személyek mellett dolgozó asszisztenseknek.

Bánhidi László - polgármester

Pedagógusnapi köszöntő

Június első vasárnapján a hagyományok szerint köszöntjük a pedagógusokat. Ez a foglalkozás úgy gondolom, az egyik legcsodálatosabb hivatás, és talán a legellentmondásosabb is. Szüleink után a tanáraink az életünk legmeghatározóbb alakjai, hiszen tanításuk egy életre elkísér bennünket, tanításukból sajnos utólag értünk csak meg sok mindent.

Pedagógusnap alkalmából köszöntöm településünk valamennyi pedagógusát, legyen szó tanámóról, tanítónőről, óvónőről, dajkáról és további munkájukhoz kívánok erőt, egészséget, a gyerekekhez pedig végtelen türelmet. Nyugalmozott pedagógusainknak pedig további jó egészséget és tartalmas nyugdíjas éveket kívánok.

Bánhidi László - polgármester

Koronavírus gyerekszemmel

Én még csak kilenc éves vagyok, éppen ezért nem tudok túl sok mindent a koronavírusról. Elégge más lett az életem mióta tart ez a helyzet, de próbálok optimista lenni. Nagyon hiányoznak a barátaim, a mozizás, meg az iskola. Nem tudom, hogy más hogy van ezzel, de én nem szeretek itthon tanulni. Az a legrosszabb, hogy a szüleim nem tudják úgy elmagyarázni a feladatokat, mint Klári néni. Anya pedig nem olyan türelmes, mint a tanító néni. Volt olyan nap is, amikor az anyukám megtanította repülni a könyveimet. Én már nagyon várom, hogy újra mehessek iskolába! Azért van valami jó is ebben a helyzetben, például anyukám szíve végre meglágyult, kaptam egy kiskutyát és így már nem vagyok olyan sokat egyedül.

Szívók-Tóth Szofi

Mesevár Óvoda és Minibölcsőde hírei

Intézményünk újra megnyitotta kapuit az óvodások és bölcsődések előtt, de sok szülő gondolja úgy, hogy továbbra is otthon tartja gyermekét. A családok szabadon dönthetnek, a hiányzások vezetői engedéllyel igazoltnak tekinthetők, ezért a szülőknak nincs teendőjük. Továbbra is a megszokott módon kell be és kijelenteni a gyermekeket, előző nap 9 óráig. A házirendünk nyitvatartásra vonatkozó pontja a helyzetre való tekintettel módosult. Nem lesz egy hónapos nyári szünet, hanem június 15-től folytatódóan működik a nyári óvoda és bölcsőde, a megszokott módon. A higiéniai követelményeket szigorúan betartjuk, rendszeres és folyamatos a fertőtlenítés. Körültekintők vagyunk az óvodásaink, bölcsődéseink ápolásában, gondozásában, kérjük a szülőket is arra, hogy a gyermek betegsége esetén ne látogassák az intézményt. Augusztus utolsó hetében szeretnénk felkészülni a következő tanévre, újra fertőtleníteni kell az eszközöket, és a termeket, ezért ügyeletben csak azokat a gyerekeket fogadjuk, akiknek a szülei más módon nem tudják megoldani a felügyeltet. A tervezett felújításokat az önkormányzat támogatásával megvalósítjuk. Tokodon az emeleti szobák festése, falburkolat cseréje, parkettalakkozás hamarosan elkészül. Nagyon vidám színekkel a folyosó és az aula is új külsőt kapott. További egy fürdőszoba is felújításra kerül. Üveggyárban 5 millió Ft értékben elkészült az új játszótér gazdagítva az udvari játék-lehetőséget.

Kedves Szülők! Tudjuk, hogy ez a rendkívüli helyzet, nem minden esetben volt könnyű a családok számára, főként ott, ahol az iskolás gyermek rendszeres tanulását is segíteni kellett. Mindannyian új megtapasztalásokat szerezünk. Az óvónéni online módon próbálták ötletekkel segíteni a szülőket, az óvodai tematika alapján közvetve támogatni a gyerekeket abban, hogy új információkhoz, ismeretekhez jussanak, vagy a készségeik fejlődjenek. Az óvónéni által elmondott egy-egy mese, történet, a közvetlen kapcsolat talán az óvodai élményeket is éberben tartotta. Azt is megértjük, ha ennek az ajánlásnak a követése nem minden esetben valósult meg, időhiány miatt, vagy azért, mert sok szülő maga is nagyon kreatív, ötletgazdag, és saját elképzelése szerint foglalkozott gyermekével. Örültünk a sok-sok fotónak, ami azt mutatta, hogy az óvodásaink nagyon aktívan élnek mindennapjaikat otthon is.

A dajka néni közreműködtek abban, hogy a falu lakosságának elegendő maszk jusson, és az intézmény tiszta, rendezett legyen. Dicséret a kertészünknek is, aki gondozza udvarunkat, és minden kérésünknél eleget tesz.

Több szülő megfogalmazta azt a gondolatot is, hogy ez a helyzet rávilágított arra, mennyire sokrétű az óvodapedagógusok és dajkák munkája is, hiszen nem egy, hanem sok gyermeknek kell egyszerre és egy időben megfelelő impulzust adni annak érdekében, hogy érdeklődését, kíváncsiságát megnyerjük, új ismeretekkel, megtapasztalásokkal segítsük fejlődését.

Mi folyamatosan ezért dolgozunk. Ha ez a rendkívüli helyzet segített abban, hogy az együttműködésünk még szorosabb legyen, a kölcsönös tisztelet, egymásra figyelés erősödjön, hogy a szakmai vélemény fontos legyen a gyermek egészséges és harmonikus fejlődése érdekében, akkor ebben a nehéz helyzetben is tudunk előre lépni.

Kívánok minden családnak jó egészséget, élmény gazdag együtt töltött napokat, jó pihenést a nyárra, és természetesen dolgozó embereknek kitartó jó munkát.

Papné Szaló Ilona - óvodavezető

Hogyan éljük meg a tantermen kívüli oktatást?

Kedves Szülők, Gyerekek!

Pár hónapja még azon töprengtünk, hogyan tanuljunk, hogyan álljon át a szülő tanárnak. Most már a legtöbb embert az foglalkoztatja, hogy lesz-e tábor, mikor mehetünk a nagymamákhöz, találkozhatunk-e a barátokkal, mert hát nyilván ők is hiányoznak. Személy szerint én is érintett vagyok a témában, mert jelenleg ötdik osztályos vagyok. A testvérem elsős tehát az Anyukámnak vele is kell tanulni. Én próbálok egyedül tanulni, de néha én is elakadok, és kell a segítség. Jelenleg néhány barátommal telefonon tartom a kapcsolatot, egyik barátnőmmel pedig személyesen is. Most nagyon fontos, hogy ne feledkezzünk el egymásról, mert mindenkinek sokat jelent, ha hallja a másik hangját!

Elmesélem, hogy hogyan érintett ez az egész engem, és minket.

Íme: Teljesen váratlan volt és az elején nagyon félttem. Mit, hogy, hogyan? És mindannyiunkban felmerül a kérdés: Hogyan lesz tovább? De az élet megy tovább, nem állhat le! Lehet, hogy ma kicsit más, mint tegnap, de holnap már nem lesz olyan ismeretlen a helyzet. Teljes elismerés minden Tanárnak a sok kidolgozott feladatért, az elismerő szavakért, azért, hogy

mindig gondolnak ránk és bármikor segítséget kérhetünk tőlük, és számíthatunk arra, hogy egy perc múlva jön a válasz.

Persze nem hagyhatom ki a diákokat, akik úgy, mint én bosszankodtak és félték. Meg persze ott lüktetett a tarkójukban: Nem fog sikerülni! De, aki képes volt legyőzni ezt, annak a szívébe biztató, kedves szavak hullottak az égből: Képes vagy rá! Jól csinálod! És lám, valóban képesek lettek rá. Már nem félnek.

Na de mi van azokkal, akiknek a tarkójukban még mindig lüktet a gonosz szó? Sajnos nem tudnak tovább lépni, még nem tudják elfogadni ezt az új helyzetet. Ők még másként látják, nem azt nézik, hogy lépjenek tovább, hanem maradnak a múltban. Nekik most nincs jelen. Éppen ezért fontos a kapcsolattartás! Beszéljessünk, nevéssünk, meséljünk! És a lüktető szó eltűnik!

Na és a Nagyszülők? Ők is aggódnak, talán félnek is, de nekik mi unokák, gyerekek hiányoznak igazán. De meg van szabva, hogyan lehet szeretni, gondolni? NEM. Szeretni lehet bárhogy, bármikor! Élhet a család egyik fele az ország másik végén, vagy csak 1 méterre tőlünk, érezni lehet a szeretetet. Még az éjszakába nyúló videobeszélgetésen is érezni a fánk illatát, amit a Nagyi sütött. A lényeg, hogy óvjuk őket, de közben ne merüljünk bele a bevásárlásba, maszk és fertőtlenítő keresésbe, hogy elfeledjük

őket. És ne ez legyen a válaszuk erre rendszeresen: Én csak óvni próbálok! Az embernek jól esik, ha óvják, védik, de vajon, hogy viszonyul ahhoz, ha közben a régi mesékkel őt is elfelejtik? És a Szülők? Nos, ők éjszakába nyúlóan töltik fel a leckét, napközben tanulnak velünk, közben meleg ételt varázsolnak az asztalra, és még rajzolnak az ovis tesóval is. Meg hát persze kutyafuttában megsétáltatják a kutyát, és sürgetik, hogy minél hamarabb végezzen, ne töltsenek olyan sok időt az utcán: Morzsika, légy szíves, ne tartson olyan sokáig! Morzsika ilyenkor felnéz Apára, aki már menne haza, és onnan tudomásul veszi, hogy gazdája sietős kedvében van megint. Néha a kedves szülők bevásárolnak az idős szomszédoknak, de már szaladnak is haza, mert a focizó gyermek kitérte az ablakot. Ismerős helyzet ugye? Persze Apa még emellett dolgozik, hogy legyen új ablak a betört helyett. Megállni egy percre és csak magunkkal foglalkozni? Kinek van most ideje? Azt nem lehet tudni, de kívánom mindenkinek, vagy inkább kérem mindenkitől, hogy ne adjuk oda magunkat a vírusnak. Tanulás közben simán befér két perc nevetés a semmin. Vagy egy titkos nasi a tőri és a matek között! Este pedig vegyük elő a porosodó társasjátékot. Na vajon ki nevet a végén? Éljük ahogy eddig éltünk, csak most kicsit lassabban. Tartsunk össze mindenkivel, de főleg a körülöttünk élőkkel!

Bízzunk benne és a tarkónk helyett dobbanjon a szívünkben a szó: Sikerülni fog! Bízzunk benne, hogy ennek a játéknak mi nevetünk majd a végén! ;)

Bíró Emese - Tokodi Hegyeskő Általános Iskola 5/a osztály

A Tokodi Szent Márton Karitászcsoportról – 2. rész

Robotka Zoltánné vagyok. 1981-től élek Tokodon. 40 éves ápolónői munkából 2019 szeptemberében mentem nyugdíjba. két éve csatlakoztam a helyi karitászcsoporthoz. Itt is szeretném megköszönni Annus néninek (Szóda Józsefné) és Mihály atyának a belém vetett bizalmát, hogy megbíztak a helyi karitászcsoport vezetői feladatának ellátásával. A **Tokodi Szent Márton Karitászcsoport** az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Szent Erzsébet Karitászcsoport keretében működik, az Esztergom-Bajói Karitászcsoport tagjaként. 1994-ben kezdett szerveződni és 1996-ban alakult meg. **Alapító tagjai: Balázs Gézáné, Borsiczki Jánosné, Erdei Józsefné, Galgóczi Sándorné, Herrhofer Lászlóné, Muzslai Zsuzsanna, Németh Lászlóné, Pánczél Árpádné, Papp Jánosné, Papp Rudolf, Szepesi Sándorné, Tarlós Károlyné, Vakán Sándor, Vigh Károlyné.** Az egyházmegyei karitászcsoport vezetője **Csorba Gábor** diakonus; a régió vezetője **Ferenczyné Molnár Éva**.

A helyi - plébániai - karitászcsoportok a mindenkor plébános felügyelete alatt működnek. **Kapcsolatot tartanak** az Önkormányzattal, a helyi civil szervezetekkel, a régió karitászcsoportjaival. A tagok részt vesznek a régió által szervezett képzéseken, lelki gyakorlatokon. A tagok a Katolikus Egyház hivatalos szervezetét képviselik.

A település területét felosztjuk a csoporttagok között. Minden utcának van felelőse, így naprakészen lehet követni a rászorulóknak a gondjait, szükségleteit, ahová a munkatársakkal szolgáló szeretetünket visszük. Havonta tartunk összejöveteleket, ahol a tapasztalatokat elemezzük, s így **életté kezd válni az evangélium**.

Rendes tag lehet vallását gyakorló keresztény hívő, aki mentálisan és erkölcsileg is alkalmas a karitatív szolgálatra, és elfogadja a csoport helyben kialakult menetrendjét, ami a körülményeknek megfelelően mindig változik és mindig is tökéletesítésre szorul... A **pártoló tag** nem regisztrált személy, aki alkalomként segíti a csoport munkáját.

Várjuk csoportunkba mindazok jelentkezését, akik úgy érzik, hogy bármilyen formában tudnak segíteni szolgálatunkat. Mindenekelőtt rendes tagságra várunk jelentkezőket, de pártoló tag is jelezze, hogy alkalmasan kész segíteni. A település méretéhez képest kicsi a jelenlegi rendes tagok létszáma, növelésére van szükség.

A plébánián **használatra rakttár** működik. Itt hetente egy alkalommal várjuk a felajánlókat és a rászorulókat. A felajánlók még használható ruhákat hozzanak, kimosott, tiszta állapotban. Így illik másoknak tovább adni használatra. Lábbelikeket, könyveket, **gyerekjátékokat** is elfogadunk. **Bútorok** nem tárolunk. Bútor-felajánlás esetében segíthetünk annak új gazdához kerülésében. Ez ügyben keressék a karitászcsoport vezetőjét, vagy valamelyik karitászcsoportot.

Az **Önkormányzattól** rendszeres, komoly segítséget kapunk több vonatkozásban, amit nagyon köszönünk.

Hagyományt teremtettünk az évi két alkalommal szervezett **betegek miséjével**, amely lehetővé teszi a betegek szentségének felvételét. Ezek időpontját a hetente megjelenő **Plébániai hirdetés** lapocskán időben közöljük; meghívókat is küld szét a karitászcsoport. A **Betegek Szentsége** arra való, hogy elnehezülő életrészekhez isteni segítséghez jussunk általa. Ezt ennek az életrészeknek az **elején kell venni**, nem a végén. Aki életének 60. évét betöltötte, veheti ezt a szentséget, akár beteg, akár nem; 60 után már lassan - hazafelé. Kortól függetlenül vehető, súlyos betegség, balesetből adódó súlyos károsodás esetén. A betegek szentségét elég egyszer venni, s az életünk végéig érvényes. Aki úgy gondolja, hogy lelki hasznára van, veheti évente, de egy éven belül többször nem szabad kérni. A halálához közeledőnek el kell engednie a szeretet családtagok kezét, a kiváló orvosok kezét és ez a magánosság nagyon félelmetes, ha Isten szeretetének kezét nem foghatja meg. Gondoljunk erre a világ nagy zajának - és véget nem érő tennivalóink közepette. A karitászcsoport nagy segítséget nyújt abban, hogy az emberek ne haldokoláskor vegyék a szentséget, hanem időben, a fentiek értelmében. Ezt plébánási minőségemben ezúton is köszönöm! Hosszú ideig tartó, régebbi szokás volt, hogy haldoklóhoz hívták a papot, ezért nevezték **utolsó kenetnek** ezt a szentséget. Szeretném ezt az elrontott gyakorlatot a helyes útra terelni, s ez nem megy úgy, hogy kihirdetjük és kész... Hosszas apostolkodó felvilágosításra van szükség, s tegyék ezt karitászcsoportok és nem-karitászcsoportok egyaránt. Ismerős temetés után az önvád: **nem tettem meg mindent érte**. Mindent megtettünk, ha a halálba induló kezét segítettük Isten kezével összekulcsolódni - időben.

Őn is segíthet:

- ha bekapcsolódik a szeretetszolgálatba, ha felajánlja idejének egy részét,
- ha a még használható tiszta ruhát, cipőt, ágyneműt, edényt, könyvet, gyerekjátékot, írószert, tartós élelmiszert, bútort stb. felajánlja,
- ha elmond egy fohászt a karitászcsoportjának eredményességéért, ha alkalmasan besegít ebbe a munkába.

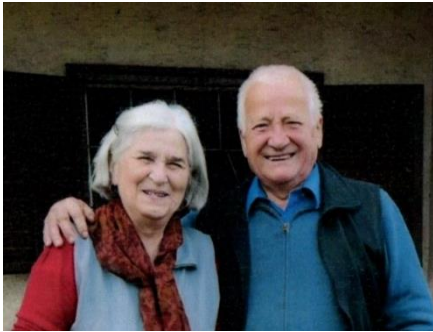
A tartós élelmiszerek és egyéb dolgok átvétele a plébánián (Szabadság u. 1.) történik. **Nyitvatartás** márciustól szeptemberig 7 - 9 óra között, októbertől februárig 8 - 9 óra között mindig **hétfői** napokon.

Robotka Zoltánné karitászcsoport vezetője, Kardos Mihály plébános

Portré ecset nélkül

SÜVEGES ZOLTÁN GAZDÁVAL ÉS FELESÉGÉVEL

Ismerve sok népi szokást és névhasználatot arra a következtetésre jutottam, hogy bizonyára a SÜVEGES név is azon családnevek közé tartozik, amelyeknek eredete az ember valamely személyes tárgya nevében rejlik. Szerintem a fejedőből ered, amelynek nagyon régen SÜVEG volt a neve, amikor még SÜVEGET / később kalapot / emeltek egymás üdvözlésekor a férfiak. Ha egy faluban ilyet viselt valaki - megkülönböztetésül - családnév SÜVEGES lett belőle. A törökök kiűzése idején 1699-ben összeírt tokodiak között még nem szerepel ez a név. 1768-ban a jobbágyok közt már két Süveges van János és Mihály. 1969-ben házasodott Süveges Ferenc Anna nevű lánya. Ettől az időtől kezdve mindig éltek Süvegesek a községünkben, és ez ma is így van. Egyiküket Süveges Zoltánt és feleségét látogattam meg a Szabadság utca 27. szám alatti családi házukban.

A kapuban mosolyogva fogadott – egy aranyos kis fekete kutyus kíséretében – a ház asszonya, és egy tisztá rendezett portára léptem be. Zoltán üdvözölt, bemutatkozásra nem volt szükség, mert régóta ismerjük egymást.

Ez az előtűnk álló beszélgetés Zoli, ajtó nyitás az életed fontosabb eseményeire a bölcsőtől napjainkig. Kezdjük is a bölcsővel. Mikor sírtad el magadat először és hol, és kik a felmenőid?

1940. február 3-án születtem Tokodon ebben a házban, amely azóta is az otthonom. Édesapám Süveges János. Ő 1909-ben született és 73 évet élt. Földműves volt. Édesanyám György Mária, aki 1919. május 19-én született és 2019. május 19-én töltötte be 100. esztendejét, 2019. november 13-án hunyt el, itt az Ő és a mi otthonunkban. Egy testvérem van, Gizella a későbbi Balla Jenőné, aki negyed százada a tokodi Karitászcsoportban tevékenykedik.

Apai nagyszüleim, Süveges Máté és Márkus Julianna, az anyai pedig György József és Juhász Ilona. Familiánkban főként Süveges nagyapám családjában rendkívül kedvelt utónév volt a Máté. Neki három testvére volt: Sándor, Mária és Franciska, de volt egy Máté nevű fia, aki a mai Szabadság utcában /régén Horthy Miklós út/ levő kocsmá tulajdonosa volt. A kocsmát az Ő, szintén Máté nevű fia működtette tovább, akinek három fia közül kettő a tudományok kötelezte el magát. Tibor egyetemi tanár és tudományos szakatanácsadó Budapesten él, öccse Máté elméleti fizikus és matematikus volt, egy újabb Ford ösztöndíjat nyert el és 1971-ben terveket utazott el Kanadába és ott egy rendkívül gyors lefolyású tüdőrák következtében elhunyt. A legfiatalabb Antal fizikai dolgozó volt, nyugdíjasként a templom sekrestyéje haláláig.

Tiborról és Mátéról, akik nem ismerik őket, olvashatnak 2000-ben kiadott Tokod című könyvem Arcképcsarnokában. Menjünk tovább Zoli a te utadon. Kinőttél a bölcsőből, de beléptél az óvodáskorba. Érdekes, hogy a te születési évemben nyílt meg Tokod első állami óvodája a mai Deák Ferenc utcában.

Már én abba jártam sok kis társammal együtt. Kevés, mindössze két emlékem maradt abból a korból. Az egyik az, hogy vörös Papp Ferivel ott kezdődött a barátságunk, amely most is tart, és él. A másik – ezt Zoli nevetve ecsetelte – pedig az, hogy egy alkalommal hazafelé menet olyan hasgörcs kapott el, hogy meg kellett szakítanom a hazautat.

Születésed idején már zajlott a II. Világháború, amelynek Tokodon 1945. május 23-án lett vége. Kisgyermek voltál még, de azért megkérdezem, megőrzött-e valamit az emlékezeted?

A szomszédban volt a légópince és oda mentünk át, ha légiriadó volt. A német és az orosz katonák váltották egymást, ezért nem tudom már, hogy melyik hadsereghez tartozó katonák voltak azok, akik egyszer egy püspostevét hoztak a faluba. Nagy szenczió volt az nekünk gyermekeknek. Máskor meg egy lovat hoztak hozzánk, aminek nagyon örültem, azt hittem az enyém lesz. De nem így történt mert elvitték és én bizony megsírtam.

Nemsokára meg következett az iskola, a tanulás időszaka. Meséj ról. Hozzánk nagyon közel volt az iskola a templom melletti szép emeleten épületben. Seres Sándor volt az Igazgató. Tanáraim közül Toma Anna, Randik Aranka, Visontai Alajos, Mács Istvánné és Lelkes Ottóné maradt meg emlékezetemben. Sajnos már egyikük sem él. Tetszettek azok a szép időszakok, amikor március 15-én, meg más napokon is majális volt a Nagyögdörben. Emlékszem egy tragikus napra is. 1952-ben történt a Lukács utcában, hogy a gyerekek háborús lövedéket babráltak, szedtek szét, de a lövedék felrobbant és két 12 éves gyermek, Nyári Tamás és Pap András életét veszítette, Vigh János és Szabó László megsérült. Eljártam én az iskolába, de a tanulás nem tartozott a kedvenceim közé, de a nyolc osztályt 1954-ben befejeztem. Tovább tanúlással nem foglalkoztam.

14 évesen mi volt az életed célja?

A földművelés, a gazdálkodás volt a célom. Mégpedig azért, mert már kisebb gyermekkoromban belekóstoltam. Szerettem a mezőn lenni a szabadban, és hallgatni pacsirtát... A szüleimnek volt szántóföldejük, meg két ökör, két tehén, két ló, de volt baromfi meg sertés is. Mindig örömmel segítettem a gazdaságunkban. Már gyermekkoromban ástam, kapáltam, sőt még szántottam is. Megtanultam sok mindent, köztük a lovakkal bánást is. Azokat nagyon szerettem és élveztem a lovaglást. Édesapám fuvarozással is foglalkozott abban is segítettem. Emlékszem, hogy élveztem télen, amikor a szán elé fogtuk be a lovakat. A felnőttek a szánon, én meg a ló hátán ültem. A feleségem eladták a szülem. A tejet én vittem altáróra a házakhoz - télen szánkóval. A lovak is nagyon ismerték az oda-vissza utat.

A te családod és minden más gazda művelte a földet, hasznosította a természet, nevelte az állatokat, de az '50-es években elkezdődött egy hosszúra nyúlt időszak, a termény és állat beszolgáltatási időszak, amikor azoknak az állam által meghatározott részét be kellett szolgáltatni. Van-e emléked erről?

Az egyik rokonunknak több terménye volt, többet kellett volna beszolgáltatnia, hogy ne vigyék el tőlük szülem megengedték, hogy hozzanak belőle hozzánk. Így is tettek. De eljöttek hozzánk is az ellenőrök és ezért több terményt találtak nálunk annál amennyi lehetett volna. Bizony leseperték a padlást, és elvitték az összeset.

És hogy volt tovább?

Édesapámmal gazdálkodtunk együtt a 13 hold földünkön az Aranykálász Mg. Termelőszövetkezet megalakulásáig. Édespám is tagja lett és bevitte a földet, nekünk csak a háztáji maradt. Én meg az ebszőnybányai bányánál helyezkedtem el. Voltam ott csillás is, tanfolyam után gépkészítő is. Még két tanfolyam – hegesztő, targonca vezető – elvégzése után az EVIG dolgozója lettem 1976-tól. 1981-től pedig a helyi Tsz. alkalmazottja 1994-ig, nyugdíjba meneteletemig.

Közben gondolom, történt egye csodálatos esemény az életedben, amely nem volt más, mint a családalapítás?

1967-ben a Tsz. zárszámadási bálján a Kantinban ismerkedtem meg Szabó Máriaival, és 1968-ban házasságot kötöttünk.

Marika, te nem voltál tokodi, hogy kerültél az említett bálba? Kérlek meséj magadról és azokról, akikkel családátok kiteljesedett.

Bajóton éltem és tagja voltam az ottani népitánc csoportnak, és meghívtak bennünket szerepelni. Magamról annyit, hogy 1948-ban születtem Bajóton, és ott éltem szüleimmel. Édesapám neve Szabó Gábor, édesanyámé Sümegi Ágnes. Ők is, mint Zoli szülei földművesek voltak. Az általános iskola után a nyergesújfalui Irinyi János Gimnáziumban érettségiztem. Házasságunk után Tokodon volt a munkahelyem, a Takarékszövetkezet tokodi kirendeltségének voltam a vezetője, később az Esztergomi központú Takarékszövetkezetben dolgoztam és hálózati vezetőként onnan mentem 2006 – ban nyugdíjba.

Házasságkötésünk évében megszületett első gyermekünk Zoltán, aki Esztergomban a Botthyány szakközépiskolában érettségizett, és az autópárbán dolgozik. Felesége Vas Judit, és három gyermekük van. Márton a Műszaki Egyetemen szerzett gépészmérnöki diplomát. Zoltán ugyanott egyetemi hallgató. Kislánya Dorottya 7 éves általános iskolai tanuló. A mi második gyermekünk 1973-ban született László, ő középiskolai érettségivel és logisztikai képzettséggel rendelkezik. Jelenleg raktáros. Felesége Liebl Zsuzsanna, Dorogon védőnő. Gyermekük: Bence, Gergő, Márk, ők ikrek és 13 évesek.

52 év közös élet van mögöttetek és nyugdíjasok vagytok. Meséljétek arról, hogy mivel töltöttétek és töltitek ki az esztendőket? ZOLI?

Nem kezdtem új dologba, folytattam azt, amit földjeink Tsz-be kerüléséig édesapám mellett megtanultam. 1994-től kezdve több dűlőben lévő 7 hektár földemen gazdálkodom, termeltem és termelek takarmánybuzát, árpát, kukoricát, zabot és lucernát. A természetágaim jók, a termőtalaj is megfelelő. Kifejezetten gyümölcsösöm nincs, de gyümölcsfáim vannak: alma, sárga és őszibarack, meggy, körte, dió, szilva, egy birsalma és mandula, meg 300 fősze szőlő. A gazdálkodáshoz szükségeses eszközeim megvannak. Tartok sertést és baromfiakat. Sajnos egészségi állapotom miatt már fogy az erőm, de a családom ezen a gondon folyamatosan átsegít, még az ikrek is ügyesen tüsténkednek. Tagja vagyok a helyi Gazdakörnek, ott hasznos előadásokat hallgatunk és olykor együtt szőlőtermelő vidékeket is meglátogatunk.

Szívesen voltunk résztvevői a helyi szüreti felvonulásoknak is. Feleséggel sokat kirándultunk. 70 éves koromig egyházközségünkben a képviselő testület tagjaként tevékenykedtem.

És te Marika?

Természetesen segítem a családomat, amivel tudom, de kerestem a lehetőségét más hasznos időtöltésre is, és meg is találtam. Tetszett a batikolás technikája, és aktív tagja lettem a Huber Andrásné vezette batikszakkörnek. Munkáimmal részt vettem a szakkör számos kiállításán is. Közben egy keresztszemes hímző foglalkozáson hallottam a babavarrásról és Robotka Ernőnével és Csipke Ferencnével párszor elmentünk Komlóskára babavarró táborba és a győri Barsainé Németh Hedvig-től megtanultuk a textil babavarrás technikáját, amely nekem nagyon megtetszett. Az említett oktató háromszor Tokodon is tartott táborot és 2009-ben Csipke Ferencné vezetésével megalakult nálunk is az Alkotóházban a babavarró szakkör, amelynek tagja vagyok. Babáink nem csak helyben, de más településeken tartott kiállításokon is sikert arattak. Közben Dorogon egy kiállításon láttam porcelán babákat és annyira elnyerték tetszésemet, hogy 2013-ban Robotka Ernőnével csatlakoztunk a táti babaklubhoz. Azóta a textil mellett porcelán babákat is készítek. Azok technikája nagyon mu-

kás, nagy türelmet kíván, és sok időt vesz igénybe egy-egy baba elkészítése. Több jeles helyen tartott kiállítás, versenyeken is részt vettem velük. Tagja vagyok az Országos Bababarád Egyesületnek és a Komárom-Esztergom Megyei kézműves Egyesületnek.

Amikor bementünk Marikával a „baba-szobába”, ámulates látvány volt a sok szebbnél – szebb textil baba. De, amikor kinyílt az üvegajtós szekrény és megláttam a különböző történelmi korok viseletébe öltöztetett csodálatosan kivitelezett - 60-85 cm-es / ennyi lehet maximum a magasságuk/- porcelán babákat komolyan, elélt a lélegzetem is. Azt mondtam Marikának, hogy a szőnyegszövésben /én azt műveltem/ a Gobelin szövés a csúcs, a látvány arról győzött meg, hogy a babavarrásban a porcelán baba. Több házipari és más művészeti területen alkotó ember él Tokodon, Marika is közéjük tartozik.

Tudom, hogy a tokodi r.k. egyházközséghez tartoztok mind a ketten. Megkérdezhetem, hogy miben nyilvánul meg kereszténységetek?

Hiszünk Istenben, aki sorsunkat irányítja, és Jézus Krisztus áll minden szavunk és cselekedeteink mögött. Imádkozunk, templomba járunk, olvassuk a Szentírást. Szeretjük, és ha kell segítjük, becsüljük embertársainkat. Így neveltek bennünket a szüleink. Egy alkalommal – mondja Zoli – lent voltam a silógdörbe és rám esett a gödör teteje de nem lett semmi bajom. Máskor, viharos időben jöttem haza és egy méterrel előttem esett le a tetőről egy cserép. A bányában, ahol dolgoztam jöttem kifelé, ott karbantartást végeztek és kereszthe voltak a gerendák, a sin vizes, csúszós volt, mögöttem a csillék felettem a gerendák, és csak a sapkám maradt a helyszínen. Egyszer meg az első rádióknak konnektor-dugójának egyik ága benn maradt a konnektorban, én húztam ki 13 éves koromban és nem lett semmi bajom. Véletlen? Nem, segítséget kaptam fentről.

Igen, mert a szeretet, az örök szeretet mindig fentről jön, Isten Szentelke által.

Mi a véleményetek úgy általában az emberekről? Van e valami a környezetetekben, aminek a megvalósítását szükségesnek tartjátok?

Többnyire segítőkészek az emberek – mondja Zoli – de vannak, akik nem törődnek embertársaikkal, mert például nem tartják be a közlekedési szabályokat, nem figyelnek az utcai, a közterületi parkolásoknál arra, hogy ne okozzanak másoknak bosszúságot figyelmetlenségükkel. Községünkben is előfordul ilyen. Elszomorít – folytatja Marika – hogy csökken az érdeklődés a szakkörünk iránt, de úgy látom mások iránt is. A gondolkodását kellene többeknek megváltoztatniuk. Környezetünkkel kapcsolatban indokoltnak tartjuk megvizsgálni a Szabadság utcai vízelvezető árok minőségét teljes hosszban, mert szerintünk részenként szükség van a javításukra.

Egyetérték az elmondottakkal, mert a megfontolt, jó irányba vivő gondolkodás hiánya megosztja a lakosságot és befolyásolhatja az emberek jó döntését, és a közügyek iránti érdeklődését. Szerintem azt kellene elérni, hogy mindenki belátna, hogy elsősorban nem önmagunkért kell az életet élnünk, hanem másokért, egymásért. Erre egyszerű a megoldás – és csak rajtunk múlik – hogy a mindenk feletti SZERETET töltse be szívünket, ne az önzés, a hatalomvágy, meg a pénz imádata.

Mondjátok, boldogok vagytok?

Egybehangzó a válasz: Igen.

Már csak egy kérdésem van a 100 évvel ezelőtti aláírt békeszerződéssel kapcsolatban. Milyen érzést vált ki bennetek ez a szó TRIANON?

A válasz erre is egybehangzó: elszomorító érzést.

Zoli és Marika! Köszönöm az együttléteket, a kellemes beszélgetést. Egészséget, Isten áldotta boldog éveket, jó termést a földeken, és további sikeres alkotásokat kívánok nektek, és mert magyarok vagytok Sajó Sándor verséből vett idézettel köszönök el:

„Magyarnak lenni, büszke gyönyörűség
Ha küszködön, ha szenvedön, ha sírva,
Viselni sorsunk, ahogy meg van írva.
Lelkünkbe sírva magyar földünk lelkét,
Vérünkbe olva ősök honszerelmét.
Féltön borulva minden magyar rögre.
S hozzátapadni örökkön örökre.”

2020. május 13. Soós Rezsóné

Értékeink

Sokan, sokféle képen vélekednek értékeinkről. Legtöbben olyan dolgokat, tárgyakat neveznek meg, amiket látnak, amikkel kapcsolatba kerültek. Vannak viszont olyan tárgyak, dolgok, események, amik a ma élő emberek többségének nem mondanak semmit. Ezek többsége lehet, hogy már nincs is meg, elvesztek az évek során, de történelmünk meghatározó részei voltak, így részei kell, hogy legyenek a jelen korban élőknek is. Ezzel az aktuális, 95 évvel ezelőtti Pünkösdkor íródott újságcikkkel, elődeink három értékére szeretném felhívni a tisztelt olvasó figyelmét.

„Tokod-üveggyári pünkösöd vasárnapja.

Sokáig emlékezetes marad a lendületes fejlődésben lévő Tokod-üveggyár alkalmazottai által az elesett hősök emlékének kegyeletét megőrkítő pünkösöd vasárnapján megtartott ünnepélye. Ezen a napon szentelték fel a gyártelep iskolaépületének tornyán elhelyezett keresztet, a gyár alkalmazottainak közadakozásán vásárolt harangot s az egész ipartelep ifjúságát magába ölelő levante ifjúság nemzetiszínű lobogóját. Az ünnepélyen a vármegye képviselőjében megjelent Palkovics László alispán, Reviczky Elemér főszolgabíró s Koffler Gyula örmagy, a vármegye testnevelési felügyelője, Frommel központi igazgató Budapestről, akiket a gyártelep udvara előtt felállított díszkapunál az iskolai tanulók s az egyenruhás levante csapat sorfala mellett a gyár tisztikara, Tokod község képviselőtestülete, a gyártelep s a környék lakóinak tömege fogadott. Az üdvözlőbeszéd elhangzása után a közönség átvonult a jellegzetes s külön e célra készített habos üveggel díszesen bekerített gyárudvarra, amelyen gyönyörű lombsátor állott. A tábort misét fényes segédlettel dr. Torna Imre, Tokod község plébánosa végezte, mely alatt művészi magánszámok s Szoloczky Sándor ig. tanító által betanított iskolás-növendékei választékos s a hangulatnak megfelelő egyházi énekszámai áhítattal töltötték el a közönséget. A szentmise elvégzése után Mátéffy Viktor prépostplébános, nemzetgyűlési képviselő elvégezte a kereszt, a harang és a lobogó szentelésének szertartását s beszédében a három szimbolikus jelvény egyházi és hazai összhangzatos jelentőségét vázolta állította a jelenlévők követésre méltó jelképe gyanánt. Délután a levanteifjúság footballjátékát szemlélte végig az egybegyűlt közönség. Este a gyári alkalmazottak által előadott Szigligeti J. a „Cigány” című népszínművének sikeres előadásában gyönyörködött a hallgatóság, amelyet tánc követett. A jelenlévőket a gyár igazgatósága részesítette szíves, magyaros, előkelő ellátásban, akik őszinte elismeréssel adóztak Eggenhoffer Jenő gyárigazgatónak s a gyár két érdemes tanítójának: Szoloczky Sándor ig. tanítónak s Balvin Róza tanítónőnek, mint az ünnepély szorgos rendezőinek.”

Forrás. Esztergom és Vidéke

Horváth Mihály

Interjú Tokod meseírójával

Néhány évvel ezelőtt olvastam a Tokodi Kopogtatóban egy mesét, a következő számban is ott volt egy másik és még egy ideig a továbbiakban is. Tetszettek nekem, ott volt az író neve is, csak annyit tudtam róla, hogy üvegyári. Érdekes viszont, hogy a meséi által jó érzés töltött el. Most találkoztam először a mesék írójával Bombicz Judittal az üvegyári Művelődési Házban, és interjút készítem vele.

Aki itt él az üvegyári lakótelepen az Ady Endre utca 5 szám alatt. Dorogon született 1966. január 30-án. Családi állapota, elvált. Iskolai végzettsége szakiskola, egy felnőtt gyermeke van. Judit foglalkozása üzletvezető- eladó itt a Művelődési Házban.

Szerinted Judit a mesének köze van az irodalomhoz, vagy külön kategória, de úgy is fogalmazhatjuk, hogy a gyermekeknek írt irodalmi mű. Mi egyáltalán a mese, és mit jelent neked?

A mese az irodalom legfontosabb része, az alapozza meg a kicsik lelki fejlődését. Számomra azt jelenti, hogy kilépek a mindennapokból. Kezdetben akartam mesét írni, vagy csak úgy jött a készítés belülről, és írtál egyet?

Úgy kezdődött, hogy a kislányom kérte, hogy meséljek neki, ezt tettem, kitaláltam egyet – egyet és meséltem. Aztán már megmondta, hogy miről. Később pedig már le is írtam. Ha valamit – képet, tárgyat, virágot... - meglátok, és az megragad engem, mesét írok. De van úgy is, hogy egyszerűen úgy döntök, hogy most mesét írok.

A Kopogtatón kívül is publikáltad meséidet?

Igen. Két könyvem jelent meg, az egyik idén áprilisban, Csodák könyve címmel. Több mesém jelent meg meseantológiákban.

Kaptál e visszajelzést az olvasóktól?

Igen volt visszajelzés, azokat mindig a Facebook szerzői oldalamon kaptam és kapom.

Mindig szerettem a meséket és azt tapasztaltam, hogy van jó mese, de rossz is. Rossz félelmetes, sőt agresszív mesék vannak a magyar mesecsatorna kivételével a TV-ben. A te meséidet, ha megfilmesítenék, öröm volna nézni, mert szépek és van tanulság tartalmuk. Ez nagyon fontos a gyermekek számára.

Egyetértek, igen van sajnos rossz mese, az a rossz felé tereli a gyermekek figyelmét, mert a mese a nevelés eszköze is. Meséimben tényleg a jót képviselem, és arra törekszem, hogy azok minél több gyermekhez eljussanak. Szerzői oldalamon minden hónapban nyereményjátékot hirdetek és a nyertestől kapott információk alapján személyre szóló mesét ajándékozok neki.

Judit, a sok meséd közül melyik a kedvenced?

Sok kedvencem van, az egyik a Húsvéti nyuszi című, és mert nagyon szeretem a karácsonyt, a karácsonyi mesém is kedvenceim.

A mesekategóriák közül – népmese, állatmese, tanmese... - melyik a tiéd?

Az állatmese. Szeretek az állatokról írni, sok mesém szerepelői azok.

Ki, vagy kik a példaképeid?

Több példaképem van. Elsőként említem Beatrix Pottert. Ő az első angol meseíró, akinek nyomtatásban jelentek meg a könyvei. Szeretem Benedek Elek meséit, Fekete István történeteit, és a 18. században élt angol Jane Austen írásait.

A mese írása mellett mivel töltöd ki a szabadidődet?

A 14 éves koromban elkezdtem versírást is folytatnom. Írok dalszövegeket is és sokat énekelek otthon, fel is veszem a dalokat. Grafikus szerkesztésekkel is foglalkozom a számítógépen. Az önkormányzat részére plakátokat készítek, és a Kopogtató fejlécét is szerkesztem.

Arról hallottam, hogy nagyon szépen tudsz énekelni, örülök, hogy ki is használsz. De honnan ez a sokirányú tehetség?

Nem tudom. Nekem az Édesanyám mesélt sokat és szerettem őt hallgatni. Érdekes, hogy unokaöcsémnek történelmi tárgyú írásai vannak, unokanővérem novellákat ír, a lányom verseket. Lehet, hogy a családomban keresendő.

Milyen célt tűztél magad elé a jövőt illetően?

Minél több könyvet kiadni. Három mesekönyv kézírata készen van, várják a kiadásukat.

Örülök, hogy megismertelek Judit. Köszönöm, hogy kíváncsiságomat kielégítetted. Meséid alapján magam részéről úgy vélem, tehetséges vagy e műfajban, és amint kiderül egyebekben is. Ne hagyj abba az írást, ne tedd le a „tollat”. Sikerüljön elérni céladat. Gratulálok neked, rendkívül lelkes és nagyon kreatív ember vagy.

2020. május 20. Soós Rezsőné

Anyakönyvi hírek

SOK SZERETTEL KÖSZÖNTJÜK KÖZSÉGÜNK ÚJSZÜLÖTTJEIT:

Liszi Gréta
Kökény Kristóf
Slobodnik Máté
Mátyók Dominik
Tillmann Anna Erika
Mizsér Kevin
Englőner Larissza
Mile Dorián Igor
Lohner Milán
Bujdosó Enzó

Gratulálunk a szülőknél!

FÁJÓ SZÍVVEL BÚCSÚZUNK ELHUNYT LAKOSAINKTÓL!

Micheller József	68 éves
Ásoth Jánosné Szalai Magdolna	80 éves
Molnár Ferenc	52 éves
Csákvári Sándor	64 éves
Sárközi Borbála	60 éves
Szabó Judit	44 éves

Trianon 100 emlékfilm

Felvétel: TKD Records

Településünk sajnos nem rendelkezik még Trianon-emlékművel, ezért tulajdonképp nincs helyszín, ahol méltóképp megemlékezhetnénk az 1920. június 4-ei sajnálatos eseményről. Éppen ezért gondoltunk arra Faragó Ferenc képviselőtársammal és a TKD Records lelkes tagjaival, Berek Gergővel, Pap Norberttel és Robotka Márkkal, hogy mindenképp meg kell emlékeznünk a békeszerződés, vagy inkább kényszereszerződés 100 éves évfordulójáról. Ötleteltünk sokat, mi lenne a megfelelő forgatókönyv, végül egyhangú egyetértés mellett úgy döntöttünk, hogy mindenképp szeretnénk bevonni szeretett községünk lakosságát is a film elkészítésébe. Ennek eredményeképp közel 150 polgártársunkkal együtt rajzoltuk ki a történelmi Magyarország határait. Azt gondolom a látvány és a mondani való magáért beszél. Hálásak vagyunk mindenkinek, aki segítette, hogy a mellékelt fotó szerinti országhatár ilyen minőségben kirajzolódjon. Továbbá hatalmas köszönettel tartozunk Pálmai József és Müller László pedagógusoknak, Fehér László tárogató művésznek és Bánhidi Zsoltnak, aki kiserkesztette a futballpályára a történelmi Magyarország határvonalait. Végezetül még egyszer köszönjük mindenkinek a részvételt és a segítséget.

Bánhidi László - polgármester

Tokod Nagyközség Önkormányzatának hivatalos lapja.

Felölös szerkesztő: Bánhidi László

Szerkesztők: Faragó Ferenc, Takács Rita. Grafika: Bombicz Judit

Fényképek forrása: TKD Records; Szabó Tamás

Elérhetőségek: Tel.: 0630-654-6936; 0633-468-673

E-mail: konyvtar@tokod.hu; Web: www.tokod.hu